

diger og gravet grøfter, og der er foretaget afvanding og bevanding. Udviklingen er hele tiden sket i en balance mellem benyttelse af arealerne og beskyttelse af arealerne.

I 1930'erne afsluttede man en stor afvanding i området, og i 1970'erne blev der sat fokus på områdets særlige bevaringsværdi. I 1980'erne blev der gennemført fredninger og i den forbindelse gennemført den særlige Tøndermarskbeskyttelseslov, som vi altså her har som en ændring til denne lov i lovforslag nr. L 102.

Allerede dengang blev det lovet, at der skulle følges op på sagen, og der kom en lovrevision i 1994, og som opfølgning på det kom der en redegørelse i 1999 fra Skov- og Naturstyrelsen. De to lovforslag, der ligger nu, er en udmøntning af anbefalingerne i redegørelsen.

Vandløbsloven, altså lovforslag nr. L 101, der er det en særlig lov om afvanding, der blev lavet for Tøndermarsken i 1925, og det var lovgrundlaget for den store afvanding i 1930'erne. Samtidig blev bevandingssystemet udbygget, og det er alt sammen med til at give marsken det helt karakteristiske udseende med de smalle aflange fender adskilt af grøfter. Så behøver man ikke hegn, og der er sørget for drikkevand til kreaturer og får.

Denne måde at inddele arealerne på i marsken er altså både hensigtsmæssig og praktisk for anvendelsen, men samtidig har den stor betydning for bevaring af det vilde plante- og dyreliv.

Lovændringerne i forslaget forringer på ingen måde forholdene for det særegne afvandingss- og bevandingssystem i Tøndermarsken.

Lovforslaget om ændring af vandløbsloven kan virke noget teknisk, men det tager sigte på og giver en forenkling af kompetenceforholdene i myndighedsstrukturen.

Kl. 17.00

Efter de gældende regler er myndigheden nu delt mellem staten og Sønderjyllands Amt. Efter forslaget samles kompetencen ved amtsrådet, og det er en forenkling. Det giver samtidig en harmonisering af myndighedsstrukturen i forhold til de regler, som er almindeligt gældende for hele landet i vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven, og er harmoniseret med de særlige regler i Tøndermarskbeskyttelsesloven.

Ændringerne i vandløbsloven indeholder desuden bestemmelser, der præciserer reglerne om økonomiske spørgsmål, der kan indbringes for taksationsmyndighederne efter lov om offentlige veje.

Der er i forslaget indbygget nogle overgangsregler, således at det eksisterende regulativ og den eksisterende vedtægt for Digelaget fortsat gælder, indtil der udarbejdes et nyt regulativ efter vandløbsloven.

Det er i bemærkningerne direkte anført, at lovforslaget ikke medfører ændringer i digelagsbestyrelsens og kogsbestyrelsernes sammensætning og funktioner. Formålet med loven er således en forenkling uden at forringe det eksisterende, velfungerende system.

I det andet lovforslag – nr. L 102 – om den særlige regel om beskyttelse af ydre koge og den nedre del af Vidåsystemet er forslaget til lovændringerne udarbejdet i respekt for, at det drejer sig om et samlet naturområde af både national og international betydning. Således er Tøndermarsken omfattet af EF-fuglebeskyttelsesdirektivet og EF-habitatdirektivet.

Ved lovændringen er der bl.a. en klargøring af amtsrådets kompetence, og der sker en yderligere decentralisering af opgaverne til amtsrådet.

Lovforslaget er en opfølgning på den redegørelse, som jeg allerede har nævnt. I redegørelsen blev det konkluderet, at der er behov for en omstilling i landbruget til en mere miljø- og naturvenlig drift, at der er behov for yderligere decentralisering af opgaver til amtsrådet og harmonisering med den øvrige lovgivning om naturbeskyttelse og vandløb, og at der er behov for en myndighedsstruktur, så amtsrådet bliver vandmyndighed efter samme regler, som gælder i resten af Danmark.

Det lovforslag her drejer sig altså om, at det er en decentralisering af kompetencen til amtsrådet. Det er så med hensyn til bl.a. at nedsætte rådgivende udvalg til at give dispensation også vedrørende gødskning og til at begrænse færdslen.

I konsekvens af decentraliseringen ændres kompetencen, ændres klagerreglerne, således at Naturklagenævnet bliver klagemyndighed over amtsrådets afgørelser. De klageberettigede er bl.a. Digelaget og lokale foreninger og organisationer, og de er nærmere opregnet.

Der er nogle stramninger med hensyn til gødskning. Netop fordi forholdene i Tøndermarsken er specielle, er det godt, at kompetencen lægges centralt i amtsrådet, sådan at spørgsmål om beskyttelse og benyttelse af arealerne kan aftales lokalt og dispensationer gives lokalt.